

Március 1. Terepgyakorlat pacsirtaszóval és nyitnikék énekkel.

Írta:

2012. március 05. hétfő, 16:24

Március 1. Terepgyakorlat pacsirtaszóval és nyitnikék énekkel.

Áprily Lajos örök-szép, Március című verse jutott eszembe. Bár ezt a verset Erdélyben írta kedvenc költőm, de úgy érzem erre a Dögében töltött napra is illett.

Írta:

2012. március 05. hétfő, 16:24

A nap tüze, látod,

a fürge diákot

a hegyre kicsalta: a csúcsra kiállt.

Csengve, nevetve

kibuggyan a kedve

s egy ős evoét a fénybe kiált.

Régi, kiszáradt

tó vize árad,

Március 1. Terepgyakorlat pacsirtaszóval és nyitnikék énekkel.

Írta:

2012. március 05. hétfő, 16:24

néma kutakban a víz kibuzog.

Zeng a picinyke

szénfejű cinke

víg dithyrambusa: dactilusok.

Selymit a barka

már kitakarta,

sárga virágját bontja a som.

Fut, fut az áram

a déli sugárban

s hőkken a hó a hideg havason.

Március 1. Terepgyakorlat pacsirtaszóval és nyitnikék énekkel.

Írta:

2012. március 05. hétfő, 16:24

Barna patakja

napra kacagva

a lomha Marosba csengve siet.

Zeng a csatorna,

zeng a hegy orma,

s zeng – ugye zeng ,ugye zeng a szíved?

Március 1-én Jancsóné Belinszky Mariann környezettan mestertanár szakos /MSC/ pedagógus kalauzolta el iskolánk 5.-osztályos természetkutatóit a Csedmódán túli védett területre, ahol terepi megfigyeléseket végeztek. Távcső, fényképezőgép, határozókönyvek – minden megvan.

Írta:

2012. március 05. hétfő, 16:24

Irány a határ! Megvizsgálták a falut átszelő 1860-körül ásott Belfő-csatornát majd az út az „ős-öreg” fűzesekbe vezetett.

Hallhatták a gyerekek az Ölbey Irén által is lejegyzett legendát az elsüllyedt ezüstharangról, de szólt a tanárnő a vízjárta területek életközösségeiről is. És ekkor a magyarázata közepette ezüstcsengésű ének szállt alá a felhőkből. Nem ezüstharang hangja volt, hanem ezüstcsengőé. Egy hazájába - Dögébe a hosszú vándorútjáról visszatért parányi szürke pacsirta meghozta énekével a tavaszt! Hány évezrede érti ezt a dalt az itt élő ember? ...És miért nem hallja meg ezt a ma élő? Sok oka van. Egyik a rohanás. Másik a természeti nevelés hiánya. Ezt az érzést, amit egy pacsirtaének is nyújtani tud, csak az tudja átélni és megélni, aki ismeri – megismeri a természet apró rezdüléseit, milliónyi Isteni csodáit. Vörösmarty szavait átírva: „forgatja a természet örök könyvét.

Konrád Lorenz Nobel díjas etológus idézete jutott eszembe, amikor e lelkes kis csapatot elnéztem: *„Legfontosabb feladatunk gyermekeinket a természetbe visszavezetni. Aki képes erre, aki e tekintetben jó tanító, az több lelket ment meg mint egy jó plébános.”*

A gyaloglás során volt ahol még 60-cm-es hófúvás maradványban gázoltunk, nyomokat kerestünk és találtunk. A vén fűzesben és a nedves réten már csak hófoltok voltak, ezernyi fekete vakondtúrással. A pacsirta meg csak énekelt- énekelt, örült a földnek, a hunyorgó napnak, a duzzadó fűzbarkának- örült az életnek.

Népi megfigyelések szerint gyakran már február 18-án Zsuzsanna napkor megszólal a mezei pacsirta / *Alauda arvensis*/. Kicsit megkésett ebben az évben, de se baj. Fő, hogy itt van!

A tanárnő, aki szakmai gyakorlatát tölti iskolánkban / egykor Ő is itt koptatta az iskolapadot/

a fajismeret bővítés módszertanát igyekezett a gyakorlatba is átültetni a túra során./ Ezt hívom én organikus szemléltetésnek./ Mindenesetre remekül sikerült. A fényeslitkei határhoz közeli zsombékos után puhatestűek házaival, a taplóformájú pisztrícgombával, és erdei iszalaggal

Március 1. Terepgyakorlat pacsirtaszóval és nyitnikék énekkel.

Írta:

2012. március 05. hétfő, 16:24

felpakolva tértünk vissza a már lebukó Nap fényében-meg a sok élményben fürödve iskolánkhoz. Út közben egymást túlszárnyalva fújták a tavaszi nászindulójuknak számító „nyitnikék-nyitnikék” éneket, a telet túlélő, és a „boldogságukat” hirdető széncinegék. Így éltük át tizenegyen Dögében 2012. március elsején a tavasz csodáját. / as./

[GALÉRIA](#)